

CHÀNG HEO

Ngày xưa, có người con gái tám tuổi rồi tự nhiên mang thai. Một hôm, khi bắt chấy cho mẹ, sữa từ ngực nàng rơi xuống ướt cả lưng mẹ. Bà mẹ chùi xong. Biết là sữa thì vô cùng ngạc nhiên hỏi:

- Giọt gì đây con? Sao lại rơi sau lưng mẹ? Giọt sữa của con phải không?
- Không phải sữa đâu mẹ ạ, đây là giọt nước tóc thôi mà
- Đừng giấu mẹ, con mang thai với con ai. Chồng ai phải không?

Biết không giấu mẹ được nữa, người con đành nói thật:

- Con không mang thai với ai cả. Con đi tám tuổi rồi có thai như vậy thôi.

Sau đó ít lâu, nàng sinh ra một con heo. Tuy vậy. Mẹ con nàng vẫn quần quít thân thiết với nhau. đi đâu cũng có nhau. Một hôm, Heo con ở nhà một mình, nó nghịch ngợm rồi đánh nhau với con người ta. Đám trẻ kia châm chọc:

- Tao không sợ mày đâu, mày là người heo!

Nghe vậy, Heo con không đánh nhau nữa mà bỏ chạy về nhà nằm khóc. Hôm sau, người mẹ lại để con một mình ở nhà, nhưng Heo con không chịu, nó nói:

- Con không ở nhà một mình đâu. Hôm qua người ta đánh con, người ta chửi con rất nhiều. Họ nói con là con heo. Con không muốn ở nhà nữa, con chạy vào rừng đây.

Người mẹ thấy con nói vậy thì buồn lắm nhưng vẫn cố dỗ dành, an ủi con:

- Con cứ ở nhà đi và đừng nghe lời người ta nói nhảm.

Vì thương mẹ, Heo con vờ đồng ý. Nhưng khi mẹ vừa đi khỏi, nó bỏ chạy vào rừng ngay. Lang thang trong rừng mấy bữa thì nó gặp một đám người đi đào khoai. Khi đến gần, nó nhận ra đó là ba người bạn, Heo con bèn hỏi:

- Các chị đi đâu thế?
- Chúng tôi đi đào khoai.
- Các chị mang gùi theo tôi, tôi đào cho.

Đến chỗ có khoai, Heo con ủi ba lỗ rồi bỏ đầy khoai vào trong. Sau đó, ba cô gái lấy khoai rồi chuẩn bị ra về. Heo con nói:

- Các chị không muốn rủ tôi về nhà à?

Thế là ba chị em gái mang Heo con về nhà. Heo con ở nhà đó ăn uống một đêm, hai đêm. Đến đêm thứ ba, người cha hỏi các con xem có ai muốn lấy Heo con không? Hỏi cô gái lớn, cô nói không muốn. Hỏi cô thứ hai, cô cũng không muốn. Hỏi đến cô Út thì cô đồng ý làm vợ Heo con. Ngày hôm sau, cha mẹ làm đám cưới cho con gái Út và Heo con. Sau đám cưới, hai vợ chồng về buôn của Heo uống rượu mừng của người ta một ngày, hai ngày... Đến đâu, hai vợ chồng cũng đùa nghịch vui vẻ với bạn bè. Trong các tiệc rượu, cứ đến tối là Heo con bỏ lột heo để thành người. Nó đi chung với đám bạn bè nên vợ nó không thể nhận ra được. Để thử lòng vợ, Heo con cứ sấn lại nắm tay nắm chân chọc ghẹo tán tỉnh. Vợ Heo cứ chửi rửa vì không biết đó là chồng mình. Bao giờ cũng vậy, uống rượu xong là Heo con về nhà trước để mặc áo heo vào. Đến khuya, vợ thủ thỉ kể với chồng:

- Hồi nãy, trong lúc uống rượu có người cứ nắm tay nắm chân tán tỉnh tôi. Tôi chửi người ta sát đất.

Chồng đáp:

- Không sao, đó chỉ là chuyện đùa trong lúc uống rượu thôi.

Hôm sau, khi uống rượu ở nơi khác, Heo con lại làm như những đêm trước. Cho đến một hôm, người vợ đi một lát về núp ở trong nhà. Khi chồng cởi áo heo bỏ lại và ra đi dự tiệc thì nàng vội vàng đem giấu áo heo ngay. Xong xuôi đâu đó, người vợ mới đi đến chỗ uống rượu. Khi uống xong, người chồng về trước nhưng không thấy áo heo đâu cả. Người vợ về đến nhà thấy vậy, giả vờ hỏi:

- Anh tìm cái gì thế?
- Tìm áo.
- Không cần tìm đâu, chúng mình ngủ đi rồi sáng mai tìm cũng được.

Sáng hôm sau, vợ lấy áo heo đưa cho chồng. Từ đó, người vợ biết chồng mình là người thật. Ở với vợ được hai năm, chàng Heo dắt vợ về nhà thăm mẹ mình. Khi đến nhà, chàng Heo gọi:

- Mẹ ơi! Mẹ có còn ở trong nhà nữa không?

Nhưng người mẹ không thể nhận ra con mình được Bà đáp:

- Ôi! Đã lâu rồi con tôi không về. Mưa ăn cọp cắn con tôi mất rồi.
- Mẹ nghe con, mẹ cho con vào nhà đi.

Tuy chưa tin là con mình, nhưng bà mẹ vẫn mở cửa cho vào. Vào trong nhà, chàng Heo lại nói:

- Nếu mẹ không tin con là con của mẹ thì hãy nấu cơm tắm thử con đi.

Nhưng bà mẹ vẫn một mực không tin. Thấy vậy, chàng Heo lại mặc áo heo vào người như cũ. Nhưng lần này chàng Heo không thành người được nữa vì không thể cởi áo Heo ra được. Nó mặc áo heo đến tận bây giờ. Biết chồng mình không thành người được nữa, người con dâu đau đớn nói với mẹ chồng:

- Mẹ ơi! Mẹ nói anh ấy như thế làm anh ấy buồn nên mặc áo heo vào như cũ đây!

(Người kể: H'Djap, buôn Jongg Biap, xa Dak Gân, huyện Dak Mil, tỉnh Dak Lak)